

Вільховатська В. В.

здобувачка вищої освіти факультету менеджменту
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

Науковий керівник: **Полторак А. С.**

д-р екон. наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту, бізнесу та адміністрування
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

У сучасних умовах кожен громадянин очікує від держави не лише базового захисту, а й повного комплексу умов для комфорту та здорового способу життя. Ефективність такої політики вимірюється не тільки стабільним функціонуванням системи, але й конкретними результатами: покращенням статистики захворюваності, підвищенням тривалості життя та загальним рівнем задоволеності медичними послугами.

Попри певні позитивні зрушення, стан системи охорони здоров'я в Україні залишається незадовільним. Об'єктивні чинники, такі як тривала економічна нестабільність, перевантаження медичної інфраструктури, руйнівні наслідки повномасштабної війни, пандемія COVID-19 та політичні коливання, суттєво ускладнюють ситуацію. Суб'єктивні проблеми включають відсутність глибокого системного аналізу причин розбіжностей між очікуваннями суспільства та реальністю, нечітке бачення єдиної моделі реформ, збереження корупційних практик та пріоритет приватних інтересів над суспільними [1, с. 1].

Саме тому виникає нагальна потреба в розробці та впровадженні нових, більш дієвих стратегій. Вони мають бути орієнтовані на формування сучасної, якісної та ефективної публічної політики, яка враховує як національні особливості, так і міжнародні стандарти.

Виконання державної політики у сфері охорони здоров'я покладено на центральний виконавчий орган – Міністерство охорони здоров'я України, як визначено ст. 15 Закону № 2801-ХІІ. Водночас Положення про МОЗ, затверджене постановою Кабінету Міністрів України № 267 від 25.03.2015 р. (в редакції від 10.11.2023 р. № 1181), розширює його функції, дозволяючи не тільки реалізацію, але й формування політики. Для досягнення гармонії доцільно внести зміни до законодавства або скоригувати Положення про МОЗ, аби чітко розмежувати ролі та уникнути конфліктів компетенцій [2, с. 3].

Попри виклики воєнного стану, Україна активно прагне до розвитку. Кабінет Міністрів України затвердив операційний план заходів щодо Стратегії розвитку системи охорони здоров'я на період до 2030 року. Документ окреслює ключові стратегічні цілі: забезпечення доступу до якісних медичних послуг для всіх верств населення; посилення управління та координації на національному та

регіональному рівнях; залучення інвестицій для модернізації інфраструктури; розвиток людського капіталу через підготовку кваліфікованих кадрів [3].

Особливий акцент робиться на ментальному здоров'ї та цифровізації. До кінця 2025 року планується розширити мережу центрів ментального здоров'я до 200 закладів по всій країні, що особливо актуально в умовах війни та посттравматичного стресу. Цифровізація охопить впровадження е-Кабінету пацієнта – зручного порталу для онлайн-зв'язку з сімейним лікарем, отримання електронних медичних висновків, довідок та рецептів [4]. Це радикально зменшить «живі черги» в поліклініках, де зараз на одну довідку може піти цілий день, і забезпечить безперервність послуг навіть у віддалених регіонах чи під час комендантської години [5].

Отже, ефективність публічної політики у сфері охорони здоров'я залежить від узгодженості законодавства, чіткого розподілу ролей суб'єктів та фокусу на інноваціях. Лише комплексний підхід дозволить перетворити виклики на можливості, забезпечивши стале здоров'я нації.

Список використаних джерел:

1. Бойко С. Перспективи реформування системи охорони здоров'я України в умовах євроінтеграції. *Modern Development of Economic Science*. 2023. № 1. С. 45–52.
2. Гаруст Ю. В. Суб'єкти формування та реалізації політики держави у сфері охорони здоров'я. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/09/10-2.pdf>.
3. Кабінет Міністрів України затвердив Стратегію розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/onovleno-natsionalnu-stratehiu-rozvytku-finansovoi-hramotnosti-do-2030-roku>.
4. Медицина в Україні: які зміни чекають на пацієнтів у 2025 році. *Главком*. 2024. URL: <https://glavcom.ua/country/health/meditsina-v-ukrajini-jaki-zmini-chekajut-na-patsijentiv-u-2025-rotsi-1077837.html>.
5. Тенденції розвитку системи охорони здоров'я в умовах децентралізації. Національний інститут стратегічних досліджень. 2024. URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/sotsialna-polityka/tendentsiyi-rozvytku-systemy-okhorony-zdorovya-v-umovakh>.